

Kille 18

"Kille 18" är förälskad i Courier New, tjejen han skriver till i kanalen. Hon böjer textens lek på skärmen, använder alltid teckenstorlek 10. Värmen sprider sig i hans kropp. Han håller musen i ett järngrepp, låter den kana runt på musmattans slitna yta. Han vill byta polaritet med henne.

Courier New sköljer genom hans ögon, skär genom hans själ. Han låter henne förstå att hon är mycket sexig som Courier New. "Kille 18" har verkligen fastnat för hennes typsnitt. Hon låter honom förstå att hon själv har blivit förälskad i hans optimala System-font och undrar hur stor parabel han har.

"Kille 18" scrollar satsvis sin avatar, han ser hennes baud rate fördubbla sig. Hennes bubbelminne och flödesplan binder samman dem i ett snabel-a för att kunna bli duplexa i sin kommunikation. Hon märker att han snart har nått sitt optimala läge och är orolig för att kortsluta hans shunt.

Hans markör rycker loss amplierna för att räkna ut hennes subrutin och hur långt hon har tänkt gå. Han ser hennes output lämna styrsignaler till hans joystick. Han försöker polla henne för mer information. Han vill slita av hennes kryptering och förenas med henne i ett kluster.

De känner båda spänningen stiga medan amplituderna dunkar och antonymerna väller ur den asynkrona kommunikationen dem emellan. De vill skapa miljarder nya texter som snöar genom cyberspace. Courier New vill färdas med "Kille 18" genom sinuskurvorna. För henne är det ingen tillfällig abstaktion.

Courier New attraheras av hans karaktäristiska formler och symmetrier. Hon ökar sin frekvens och pluggar in sin sockel i hans banankontakt för att parallellkoppla sig. Hon känner sig lyrisk alfanumerisk. Hennes autostart kommer i periodiska sammandragningar.

"Kille 18" inducerar sin rödglödande anod med Courier New. Han blir upphetsad av fasförskjutningen när han oscillerar med henne. Hon repulserar när hans ord smeker hennes endoterma texter i en eggande differentialekvation. Han vill köra bonding och hon vill köra bottom-up design.

De försökte testa olika kopplingar. Men hon hinner bara gå upp i en kopplingsbrygga för att ta emot hans sista stötar då han töms på varenda pixel. Hon blev bestört, ville han inte byta polaritet med henne? Han hade ju lovat att ta henne med i en fjärranslutning.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Connie med Poeter.se id #17202 innehar upphovsrätten